

EUROOPAN PARLAMENTTI

2004

2009

Istuntoasiakirja

7.3.2007

B6-0094/2007

PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

neuvoston ja komission julkilausumien johdosta

työjärjestyksen 103 artiklan 2 kohdan mukaisesti

esittäjä(t): Vito Bonsignore, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Tokia Saïfi ja Simon Busuttil

PPE-DE-ryhmän puolesta

Euro–Välimeri-suhteista

Euroopan parlamentin päätöslauselma Euro–Välimeri-suhteista

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon neuvoston ja komission antamat julkilausumat,
 - ottaa huomioon kvartettiryhmän 21. helmikuuta 2007 antaman lausunnon,
 - ottaa huomioon puheenjohtajavaltio Saksan ohjelman,
 - ottaa huomioon Tampereella 27. ja 28. marraskuuta 2006 pidetyn 8. ulkoministerikokouksen päätelmät,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin terrorismin vastaisen strategian (30. marraskuuta 2005 annettu asiakirja 14469/4/05) ja erityistoimenpiteiden toteuttamisesta terrorismin torjumiseksi 29. toukokuuta 2006 vahvistetun neuvoston yhteisen kannan,
 - ottaa huomioon komission tiedonannon neuvostolle ja Euroopan parlamentille Euroopan naapuruuspolitiikan lujittamisesta (KOM(2006)0726), tiedonannon KOM(2003)0104), Euroopan naapuruuspolitiikkaa koskevan strategia-asiakirjan (KOM(2004)0373) ja ehdotuksensa eurooppalaista naapuruuden ja kumppanuuden välinettä koskevista yleisistä määräyksistä (KOM(2004)0628),
 - ottaa huomioon maahanmuuttoa käsitelleet kokoukset, 10.–11. heinäkuuta 2006 Rabatissa järjestetyn Euro–Afrikka-ministerikokouksen ja 22.–23. marraskuuta 2006 Tripolissa järjestetyn kokouksen,
 - ottaa huomioon 27. ja 28. marraskuuta 2005 Euro–Välimeri-kumppanuuden 10-vuotisjuhlan kunniaksi järjestetyn huippukokouksen päätelmät,
 - ottaa huomioon 27. lokakuuta 2005 antamansa päätöslauselman tarkistetusta Barcelonan prosessista,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 103 artiklan 2 kohdan,
 - ottaa huomioon Barcelonassa 28. marraskuuta 1995 hyväksytyn Euro–Välimeri-alueen kumppanuutta koskevan julkilausuman,
- A. ottaa huomioon, että Barcelonan prosessi on vuodesta 1995 alkaen tarjonnut puitteet Välimeren rannikkovaltioiden ja -kansojen väliselle kumppanuudelle,
- B. ottaa huomioon Välimeren strategisen merkityksen Euroopan unionille, ja katsoo, että solidaarinen Välimeren-politiikka on välttämätöntä, jotta voidaan kohdata ne moninaiset yhteiset haasteet, jotka liittyvät rauhaan, vakauteen, terrorismiin, turvallisuuteen, keskinäiseen yhteisymmärrykseen, ihmiskaupan (mukaan lukien ihmissalakuljetus ja

laiton maahanmuutto) torjuntaan, sekä päästä tavoitteeseen, joka on yhteiselle vauraudelle perustuvan alueen luominen,

- C. ottaa huomioon, että parlamentaarisen Euro–Välimeri-foorumin muuttuminen Euro–Välimeri-edustajakokoukseksi (EMPA) kolmine valiokuntineen vahvistaa Euro–Välimeri-prosessin parlamentaarista ulottuvuutta ja lisää siten sen demokraattista vastuuta; katsoo, että tämän uuden elimen olisi voitava tiivistää näiden kahden alueen välistä yleistä vuoropuhelua,
1. pitää aiheellisena ja välttämättömänä lujittaa eteläisiin maihin suuntautuvan kumppanuuden poliittista ulottuvuutta, kun otetaan huomioon Välimeren alueen suhteiden yhä monimutkaisempi luonne, ja katsoo, että Barcelonan prosessi on merkittävä askel tähän suuntaan;
 2. pitää erittäin tärkeänä, että poliittista vuoropuhelua täydennetään intensiivisemmällä yhteistyöllä ja että Euro–Välimeri-politiikan tehostamiseksi sille myönnetään sen tavoitteiden mukaiset määrärahat;
 3. vakuuttaa jälleen, että on tarpeen lujittaa kumppanuusprosessia erityisesti antamalla uusi sysäys Euro–Välimeri-edustajakokoukselle parlamentaarisen toiminnan demokraattisena kehityksenä; katsoo, että tälle edustajakokoukselle on annettava tarpeelliset resurssit ja hallinnolliset rakenteet, jotta voidaan taata sen näkyvyys ja varmistaa sen onnistunut toiminta;
 4. panee tyytyväisenä merkille komission ehdotuksen kehittää naapuruuspolitiikan temaattista ulottuvuutta, jatkaa vapaakauppasopimusten kehittämistä ja lisää tukea sääntely-ympäristöä ja investointiolosuhteita parantaville uudistuksille;
 5. katsoo, että on Euroopan unionin etujen mukaista edistää naapurimaidensa demokraattista kehitystä ja että naapuruuspolitiikan kehittäminen riippuu suurelta osin naapurivaltioiden ja niiden kansojen halusta jakaa unionin perustana olevat arvot; kehottaa Euroopan unionia tukemaan voimakkaammin kyseisissä maissa toteutettavia välttämättömiä poliittisia, taloudellisia ja sosiaalisia uudistuksia;
 6. pitää ilahduttavana Libyan lähentymistä Barcelonan prosessiin, ja odottaa, että maa ryhtyy ilmoituksensa mukaisesti käytännön toimiin Barcelonan säännöstön hyväksymiseksi, mikä voisi tulevaisuudessa johtaa sen liittymiseen naapuruuspolitiikkaa koskevaan prosessiin;
 7. kehottaa komissiota määrittelemään paremmin naapuruuspolitiikan ja uudelleen käynnistettävän Euro–Välimeri-kumppanuuden välisen suhteen;

LÄHI-ITÄ

8. vahvistaa tarpeen aloittaa Lähi-idän rauhanprosessi uudelleen ottaen huomioon tilanteen poliittinen ja humanitaarinen vakavuus;
9. panee merkille Palestiinan uuden koalitionhallituksen ja pitää myönteisenä Saudi-Arabian

aloitetta sekä Mekassa 8. helmikuuta 2007 allekirjoitettua sopimusta;

10. kehottaa kyseistä hallitusta noudattamaan kolmea vaadittua kriteeriä, jotta se voi toimia kansainvälisen yhteisön tunnustamana neuvottelukumppanina eli
 - väkivallasta luopuminen,
 - Israelin valtion tunnustaminen,
 - konfliktin ratkaisemiseksi allekirjoitettujen kansainvälisten sopimusten hyväksyminen;
11. panee merkille Tampereella 27. ja 28. marraskuuta 2006 pidetyn 8. ulkoministerikokouksen päätelmät, erityisesti mitä tulee poliittiseen ja turvallisuutta koskevaan vuoropuheluun, ja toteaa jälleen kerran, että ratkaisu Lähi-idän konfliktiin on mahdollinen vain neuvottelemalla kestävä ja lopullinen rauhansopimus rauhansuunnitelman mukaisesti ilman ennakkoehtoja ja perustuen kahden demokraattisen, suvereenin ja elinkelpoisen valtion rauhanomaiseen rinnakkaiseloon turvallisten ja tunnustettujen rajojen sisäpuolella;
12. katsoo, että Lähi-idän konfliktin ratkaiseminen johtaisi kahden valtion rauhanomaiseen rinnakkaiseloon ja lujittaisi huomattavasti alueellista ja kansainvälistä turvallisuutta;

TERRORISMI

13. katsoo, että olosuhteista riippumatta mikään terroriteko ei ole puolustettavissa ja ettei terrorismia voida perustella poliittisiin tai uskonnollisiin tavoitteisiin vedoten ja ettei terrorismin torjunnan yhteydessä ole oikeutettua leimata tiettyä kulttuuria, sivilisaatiota tai uskontoa;
14. katsoo, että terrorismin vastaisen poliittisen vastauksen on perustuttava kolmeen osatekijään:
 - Euro–Välimeri-alueen kulttuurien välisen vuoropuhelun syventäminen siten, että mukaan otetaan kaikki ei-väkivaltaisain keinoin ajatuksiaan puolustavat liikkeet ja että tavoitteena on vastavuoroisen ymmärryksen, yhteisten arvojen ja tulevaisuutta koskevan yhteisen näkemyksen edistäminen;
 - talouden kestävä ja oikeudenmukainen kehitys, jonka on oltava osa kaikkien maailman maiden, ja erityisesti Euro–Välimeri-alueen demokratisoitumista ja hyvää hallintoa;
 - yhteistyön lujittaminen terrorismin torjunnan alalla sekä rannikkovaltioiden että koko maailman valtioiden välillä,
15. suosittelee Euro–Välimeri-kumppanuuden ministerikokoukselle, että se järjestää vähintään kerran vuodessa terrorismin torjuntaan ja terrorismin torjuntaa koskevien menettelysääntöjen täytäntöönpanon seurantaan keskittyvän kokouksen ja kehottaa Euro–Välimeri-edustajakokousta osallistumaan kokouksiin;

16. kehottaa kaikkia Barcelonan prosessiin osallistuvia jäsenvaltioita ja Euroopan unionin erityiselimiä harjoittamaan kahdenvälistä ja alueellista tiedonvaihtoa terrorismin torjunnan tehostamiseksi erityisesti tukemalla kadonneista ja varastetuista passeista koottavaa tietopankkia koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimuksen ratifiointia;

MAAHANMUUTTO

17. muistuttaa, että maahanmuutolla on merkittävä asema Euro–Välimeri-suhteissa, ja korostaa, että on tarpeen lujittaa yhteistyötä ja rakentavaa vuoropuhelua toisaalta jäsenvaltioiden välillä sekä toisaalta Euroopan unionin jäsenvaltioiden ja maahanmuuttajien alkuperä- ja kauttakulkumaina toimivien Välimeren maiden välillä; kehottaa jäsenvaltioita laajaan operationaaliseen yhteistyöhön ja tekniseen avunantoon rajojen valvomiseksi sekä Frontex-toiminnan lujittamiseksi kaikenlaisen laittoman maahanmuuton torjumiseksi;
18. kehottaa kohdemaiden parlamentteja ja hallituksia ottamaan käyttöön toimintalinjoja, joissa pyritään opettamaan maahanmuuttajille vastaanottavan maan kieltä, jolloin vältetään syrjäytymisprosessi ja edistetään maahanmuuttajien todellista integroitumista ja aktiivista osallistumista heidät vastaanottaneeseen yhteisöön;
19. korostaa, että johdonmukaisen eurooppalaisen maahanmuuttopolitiikan rinnalle tarvitaan eurooppalainen kotouttamispolitiikka, jolla mahdollistetaan muun muassa siirtyminen työelämään, oikeus koulutukseen, pääsy sosiaali- ja terveyspalvelujen piiriin sekä maahanmuuttajien osallistuminen yhteiskunta-, kulttuuri- ja poliittiseen elämään;
20. kehottaa omaksumaan lähestymistavan, joka perustuu kumppanuusperiaatteisiin ja maahanmuuttovirtojen yhteiseen hallintoon, jotta estetään laiton maahanmuutto ja torjutaan sitä harjoittavien mafioiden muodostuminen;
21. katsoo, että merkittävä osa koko Euroopan naapuruusopimuksesta olisi omistettava kunkin naapurimaan ja unionin välisten rajojen yhteiseen hallintoon, jotta varmistetaan sekä rajojen turvallisuus että rajatylittävän yhteistyön kehittyminen;

KULTTUURI

22. korostaa, että Euroopan uuden, vuosia 2007–2013 koskevan naapuruuspolitiikan yhteydessä on naapuruuspolitiikan päämäärien mukaisesti syytä antaa merkittävä asema kulttuurisektorille, sillä politiikan tarkoituksena on lujittaa vastavuoroiseen sitoutumiseen ja jaettuihin yhteisiin arvoihin perustuvien etuoikeutettujen suhteiden lujittamista lähentämällä unionin ja naapurimaiden kansalaisten suhteita sekä lujittamalla keskinäistä ymmärrystä kulttuurien, historian ja arvojen suhteen;
23. korostaa tässä yhteydessä, että Euro–Välimeri-alueen kulttuuriministereille on annettava erittäin tärkeä tehtävä, sillä heidän olisi toimittava kannustajina ja vetoajina suhteissa kaikkiin määrättyihin elimiin, jotta kulttuurisektorista todella

muodostuu ensisijainen alue, kun pohditaan rahoituksen myöntämistä ja neuvotellaan siitä;

24. kehottaa Barcelonan prosessiin liittyneiden maiden parlamentteja luomaan meriympäristön suojelua koskevan vuoropuhelun sekä kahden- että monenvälisellä tasolla, jotta kyseisiä hallituksia kehoitetaan panemaan täytäntöön kansainväliset sitoumuksensa ja toteuttamaan niitä täysimääräisesti toimintalinjoissaan, jolloin kehityksessä voidaan ottaa huomioon ympäristöseikat;
25. kiinnittää huomiota tarpeeseen saada aikaan sopimus meriliikenteen ja myrkyllisten jätteen kuljetuksen valvonnasta, jotta niitä voidaan säännellä tiukasti ja sitovasti kaikissa Välimeren maissa;

TALOUS

26. katsoo, että maailmanlaajuistuminen tarjoaa tilaisuuden ryhtyä toimiin talouselämää, yhteiskuntaa, aluetta ja ympäristöä koskevilla aloilla, jotta voidaan luoda Euro–Välimeri-vapaakauppa-alue, joka pitkällä aikavälillä on erittäin hyödyllinen Euroopan unionille ja sen Välimeren kumppaneille;
27. katsoo, että WTO:n yhteydessä käydyt neuvottelut voivat tarjota Euroopan unionille ja sen Välimeren kumppaneille tilaisuuden edistää yhteisiä strategioita, joilla pyritään kaupan ja palveluiden vapauttamiseen;
28. toteaa, että Välimeren alueen vapaakauppa-alue edellyttää laajoja taloudellisia, oikeudellisia ja poliittisia uudistuksia, jotta se voi tarjota turvallisen ympäristön sijoittajille ja tehdä etelä-etelä-integraatiosta hedelmällisemmän;
29. korostaa, että paras keino torjua köyhyyttä ja epävakautta on kaupan ja investointien laajentaminen, mikä on molempien osapuolten etujen mukaista; katsoo, että tähän tavoitteeseen pääsemiseksi tarvitaan vakaata kansainvälistä ympäristöä, jotta voidaan lujittaa taloussuhteita ja toimia siten, että ne ovat avoimet kaikille taloudellisille toimijoille;
30. kehottaa Euroopan unionin Välimeren kumppanimaita ottamaan unionin tuella käyttöön toimia, joilla pyritään
 - torjumaan veronkiertoa ja veropetoksia sekä toteuttamaan hallinnollisia uudistuksia
 - edistämään yritysten integroitumista viralliseen talouteen luomalla luonteeltaan kannustava verotusjärjestelmä, jota olisi tiukasti noudatettava
 - edistämään talousuudistuksia, joilla kannustetaan investointeihin ja yksityisen sektorin kehittämiseen, jotta pk-yrityksille annetaan merkittävämpi asema, sillä niiden osuus monien maiden työpaikoista on 50–70 prosenttia
 - helpottamaan maahanmuuttajien varainsiirtoa alkuperämaihinsa ja luomaan tätä koskevat suotuisimmat olosuhteet sekä huolehtimaan siitä, että kyseiset maat ottavat huomioon näiden varojen merkittävän osuuden kansallisissa taloudellista kehitystä koskevissa suunnitelmissaan

- korostamaan sitä, että rahoittajamaiden ja edunsaajamaiden on tarpeen luoda kumppanuuksia, jotta ne voivat torjua korruptiota, ja kehottamaan Yhdistyneiden Kansakuntien korruption vastaisen yleissopimuksen ratifiointiin kaikkia niitä maita, jotka eivät vielä ole sitä tehneet
 - tukemaan komission ehdotusta, jonka tarkoituksena on mukauttaa FEMIPiä vakaamman rahoitusperustan luomiseksi pk-yritysten tueksi;
31. kehottaa jäsenvaltioita ja Välimeren kumppanimaita tukemaan yhteisiä aloitteita ja yhdistämään ponnistelunsa energiasektorilla Kyproksen, Libanonin ja Egyptin kanssa tehtyjen kahdenvälisten sopimusten mallin mukaan, mitä tulee Välimeren potentiaalisten merenalaisten öljy- ja kaasuvarojen hyödyntämiseen sekä Medgaz- ja Arab Gas Pipeline - kaasuputkien rakentamiseen;

FEMIP

32. kehottaa Euroopan unionin jäsenvaltioita ja niiden Välimeren kumppaneita toteuttamaan tarvittavat tutkimukset Euro–Välimeri-investointi- ja kumppanuusvälineen (FEMIP) muuttamiseksi Euro-Välimeri-investointi- ja kehityspankiksi ottaen huomioon tämän pankin merkityksen yksityisen sektorin tukemisessa ja investointien kehittämisessä kyseisellä alueella;

NAISTEN OIKEUDET

33. korostaa tarvetta käsitellä naisten oikeuksia koskevaa kysymystä Euromed-vuoropuhelun yhteydessä ja tähdentää lainsäädäntöuudistusten merkitystä naisten ja miesten tasa-arvon edistämiseksi; painottaa, että on tärkeää, että naiset osallistuvat poliittiseen, taloudelliseen ja yhteiskunnalliseen elämään ja että he ovat esillä joukkotiedotusvälineissä; pyytää, että naisten mahdollisuuksia saada koulutusta ja terveydenhuoltopalveluja parannetaan erityisesti eteläisissä kumppanimaisissa; korostaa lisäksi tarvetta tukea hallituksista riippuvaisia ja riippumattomia järjestöjä naisten oikeuksien edistämiseksi;
34. kehottaa komissiota ja neuvostoa mainitsemaan eteläisten kumppanimaiden kanssa tehtävissä assosiaatiosopimuksissa naisten oikeudet sekä velvollisuuden toteuttaa politiikkaa, jolla pyritään edistämään naisten ja miesten tasa-arvoa, suorittamaan säännöllisesti tätä koskevia arvioita ja huolehtimaan näiden velvollisuuksien noudattamisesta varoitusjärjestelmien avulla ja jopa keskeyttämällä sopimus, jos velvollisuuksia ei noudateta; toteaa, että Euroopan parlamentti voisi harjoittaa tässä yhteydessä tiiviimpää valvontaa;
35. pitää myönteisinä määrärahoja, joita on myönnetty tätä tarkoitusta varten MEDA I:n ja II:n puitteissa, samoin kuin demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevaa eurooppalaista aloitetta, mutta kannattaa myös alueellista MEDA-ohjelmaa, jonka tavoitteena olisi edistää erityisesti naisten oikeuksia;
36. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle, EU:n jäsenvaltioiden parlamenteille sekä Euro–Välimeri-kumppanuusmaiden parlamenteille.